Історія Інни Барабаш – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Серце в броні»

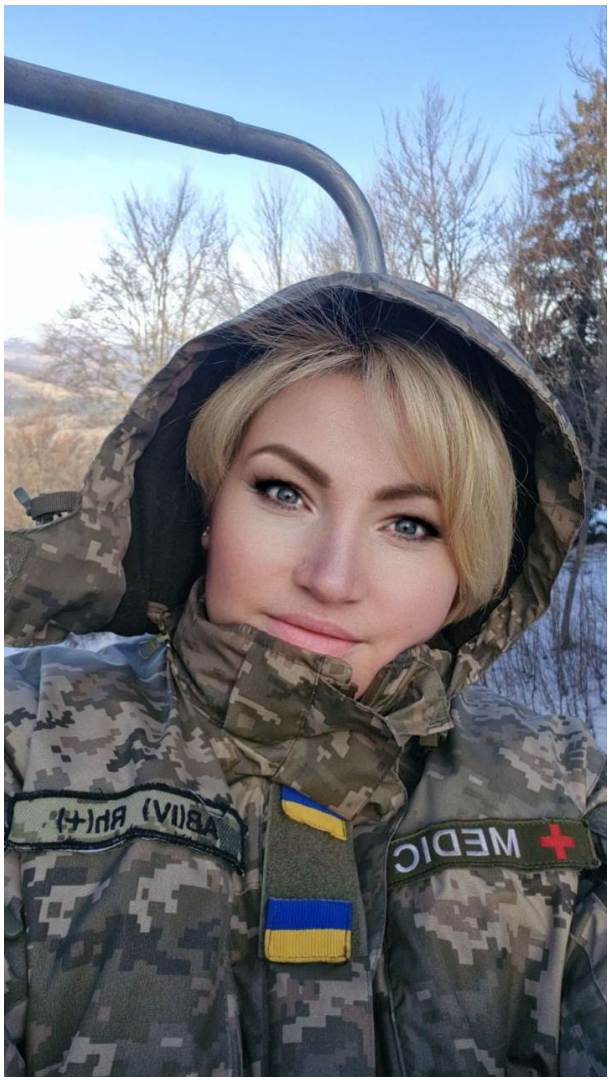

Барабаш Інна Андріївна — уродженка села Золота Нива Великоновосілківської громади Донеччини. Жінка, яка в найважчий для країни час, обрала шлях військової медикині, щоб допомагати тим, чиє життя опинилося під загрозою.

Її історія — про покликання, яке народжується не з гучних слів, а з конкретних вчинків. Про готовність діяти, коли навколо небезпека, і про силу залишатися в строю, навіть, коли власне життя випробовує на міцність.

За фахом бухгалтерка, Інна свого часу жила й працювала в Донецьку, створила сім'ю, народила двох дітей. У 2010 році повернулася до рідного села. Згодом знайшла роботу санітаркою хірургічного відділення Великоновосілківської лікарні. Саме там її звичайне життя змінила повномасштабна війна.

24 лютого 2022 року, у перший робочий день після відпустки, Інна вже допомагала рятувати цивільних людей. До місцевої лікарні доправили поранених із Вугледара після влучання в медичний заклад. Війна перестала бути новиною з екрана — вона була поруч, у поранених людях, які потребували допомоги тут і зараз.

31 березня лікарню закрили. У квітні Інна вивезла родину за межі Донецької області, подбавши про безпеку найрідніших. Але на цьому її особиста історія війни не завершилася.

16 травня 2022 року Інна добровільно долучилася до війська як медикиня. Це рішення підтримала її родина. Розуміння близьких стало важливою опорою для жінки, яка вирішила присвятити себе допомозі військовим і захисту України.

Важливу роль у її професійному становленні відіграв командир роти, який направив Інну на курси медиків. Вона з вдячністю згадує цю можливість, адже навчання стало важливим кроком на шляху від роботи санітаркою до служби військовою медикинею.

У складі Донецької бригади територіальної оборони Інна пройшла складний бойовий шлях. Спочатку підрозділ виконував завдання на

Донеччині, згодом — на Харківщині та Луганщині. У березні 2023 року бригаду знову направили на Донеччину.

Близько півтора року підрозділ тримав оборону Красногорівки. З 2025 року бригада виконує завдання на Костянтинівському напрямку.

За цими назвами — не просто географія війни. Це роки служби, відповідальності та роботи в умовах, де медична підготовка й готовність діяти мають особливе значення.

На цьому шляху Інна зіткнулася і з особистим випробуванням. Онкологічне захворювання супроводжувало її вже давно, однак згодом стався рецидив. 29 червня 2025 року за станом здоров'я її перевели до фахової школи БПЛА у Верхньодніпровську Дніпропетровської області. Там вона продовжила військову службу на посаді санінструктора у званні сержанта.

У 2026 році Інна залишається на службі. Її шлях змінився, але вона не полишила військової справи.

Інна має багато нагород. Та її історію визначають не лише відзнаки. Вона починається з допомоги пораненим цивільним у перший день повномасштабного вторгнення, продовжується добровільним рішенням стати військовою медикинею та проходить через роки служби на складних напрямках.

«Серце в броні» — це не серце, яке не знає болю. Це серце, яке навіть крізь власні випробування зберігає здатність бути поруч із тими, хто потребує допомоги.

Інна Барабаш — жінка з Донеччини, яка зробила свій вибір на користь служіння людям і Україні. Її історія нагадує: мужність починається з готовності не відвернутися від чужого болю, а справжня стійкість проявляється в тому, щоб продовжувати свій шлях, попри всі випробування.